

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Den Nye Silkevejsånd tager over: Vi må vinde kampen for at bringe USA og Europa med om bord

*Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast
med Helga Zepp-LaRouche, 12. okt., 2017.*

<https://www.youtube.com/watch?v=Oy3nclt9EY>

Helga Zepp-LaRouche, 12. okt., 2017.

Vært Harley Schlanger: Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Institutet, og jeg vil gerne byde jer velkommen til vores ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, der er stifter af og præsident for Schiller Institutet.

Helga er kendt i hele verden som »Silkevejsladyen« for det arbejde, hun har gjort med at fremlægge ideerne om Silkevejen og udvikle det til det moderne koncept om Verdenslandbroen.

Om mindre end én måned vil Donald Trump, USA's præsident, foretage en rejse til Asien, som vil omfatte stop i mange asiatiske lande, men ingen så betydningsfulde som hans besøg i Kina. Man håber, han vil kunne bygge på den personlige relation, han har udviklet med Xi Jinping i løbet af de mange måneder, siden deres første møde på Mar-a-Lago (Florida), for der står en hel del på spil med dette besøg.

Lad mig byde Helga velkommen til at give et billede af denne dynamik under udvikling, og tale til jer.

Helga Zepp-LaRouche: Præsident Trumps forestående besøg til Asien er ekstremt vigtigt, for hans besøg finder sted i sammenhæng med en meget, meget dramatisk, strategisk situation. Vi har alle tegn på, at et nyt finanskraak er undervejs, og det vil vi tale om, om lidt; og, der findes allerede et alternativ, og det er det utroligt dynamiske Bælte & Vej Initiativ, som Kina initierede for fire år siden.

Som vi allerede pointerede før det første topmøde mellem præsident Xi og præsident Trump i april, så er den bedste måde at løse problemerne på, at vi får USA og Kina til at arbejde sammen i Bælte & Vej Initiativet. Det ville betyde kinesiske investeringer i infrastruktur i USA, som nu så småt begynder. Der er gode nyheder om, at der i San Francisco, Californien, er en ny specialstyrke, og som efter sigende skal gøre det lettere for kinesiske investorer at investere i infrastruktur i USA. Der bydes i øjeblikket, hvor kinesiske jernbaneselskaber forsøger at vinde buddet om at bygge hurtigtogssystemer i Californien. Så der er lovende tegn.

Men i betragtning af de enorme ødelæggelser af infrastrukturen, både gennem nedslidning, fordi, i al denne

infrastruktur i USA er meget af det mere end 100 år gammelt, så det er i forvejen forfaldent; og så kom alle disse orkaner, i Florida, Texas, Puerto Rico, og nu skovbrandene i Californien – der er således et gigantisk behov, og vi ønsker, at Kina skal investere i infrastruktur i USA som en del af Bælte & Vej Initiativet.

På den anden side, så ønsker vi, at amerikanske firmaer skal være involveret i de mange, mange projekter i Bælte & Vej Initiativet, i Asien, i Afrika, i Latinamerika. Dette må altså komme mere øverst på dagsordenen.

Vi mobiliserer i øjeblikket, mest i USA, men også andre steder, for, at, når præsident Trump foretager dette længe ventede og ekstremt vigtige, strategiske besøg, med et statsbesøg i Kina i forbindelse med hans Asienrejse, så ønsker vi meget, at Bælte & Vej Initiativet bliver formaliseret. Jeg mener, der absolut er potentiale for, at dette kan ske. Hvis det sker, er vi virkelig kommet over den forhindring i vejen, der hedder faren for krig: Det er min inderste overbevisning. For den Nye Silkevejs »win-win-samarbejde« tilbyder en ny model, ikke alene for relationer generelt, men i særdeleshed har en enkelt komponent været Kinas forslag om at etablere en ny model for relationer mellem stormagter. Og hvis der kom en sådan transformation, mener jeg, at verden virkelig ville gå ind i en ny æra for samarbejde til gensidig fordel, for at afslutte geopolitiske spil, for bestemt at afslutte Bush- og Obama-administrationernes politikker for interventionskrige for regimeskifte, for farvede revolutioner; og man ville erstatte dette med et system af suveræne nationer, der samarbejder til gensidig fordel.

Hvis vi alle sammen kan arbejde sammen for at opnå dette; og jeg appellerer til alle lyttere og seere af dette program til at hjælpe os, for mainstream-medierne rapporterer stadig ikke om denne nye dynamiks ekstraordinære betydning, og det er derfor ikke tilstrækkeligt almindeligt kendt; men jeg mener, at dette må ændres i løbet af de næste tre uger: Så jeg beder virkelig jer alle om at hjælpe med at udbrede budskabet.

Schlanger: Når du taler om denne nye dynamik, så har vi, ud over relationen til Kina, også set en udvikling

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Institutets arbejde:

Medlemskab: 1 år: 500 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

mellem Kina og Japan, Sydkoreas rolle, hvor russerne er involveret, og det er tydeligt, at dette er det, som er målet for angrebene mod præsident Trump. Vil du sige noget om de mere generelle relationer, der nu udvikler sig omkring Bælte & Vej, og om denne forestående rejses implikationer for disse relationer?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at der finder en strategisk omgruppering sted. Jeg vil gerne først sige noget om den interne kamp i USA, for lige nu er der, som du siger, et forsøg på at forhindre Trump i at få et positivt forhold til Kina og Rusland. Det berømte Russiagate er nu ved at komme derhen, hvor det skulle have været fra starten, nemlig i skraldespanden – for der er ingen beviser. Der kom en erklæring fra senator Burr og en anden senator, som sagde, at de havde efterforsket alle anklagerne om, at der skulle have været »aftalt spil« mellem Trump-administrationen og Rusland, og de fandt ingenting, men, siger de, der er stadig grund til at antage, at der var dette russiske 'aftale spil', fordi efterretningssamfundet eller efterretningsvæsnerne siger det.

Dette er en utrolig historie, og vi har udfærdiget et dossier om, hvem, der udgør apparatet bag bestræbelsen på at stille Trump for en rigsret eller gennemføre et kup mod Trump: Det er nemlig alt sammen centreret omkring den særlige anklager, Robert Mueller. Dette dossier er en absolut bombe, for det fastslår uden for enhver tvivl, at de samme personer og det samme apparat, der gik efter min mand, Lyndon LaRouche, i 1980'erne og senere, er det samme apparat, der mørklagde saudierne i 11. september, og som nu, sammen med britisk efterretning, er i færd med at etablere en falsk historie mod præsident Trump.

Dette er en enorm strid. Der foregår nogen kamp: For eksempel pointerede senator Grassley og kongresmedlem Nunes [hhv. Senatets Justitskomite og Husets Efterretningskomite], begge i deres respektive komiteer, det faktum, at der er 'aftalt spil' – ja, men ikke med russerne, men derimod med britisk efterretning. Senator Grassley pointerede stærkt, at Comeys og Muellers såkaldte beviser for russisk samarbejde rent faktisk er centreret omkring dette firma, Fusion GPS, som hyrede den tidligere MI6-agent Christopher Steele, der udfærdigede dette berygtede, såkaldte »tvivlsomme (dodgy) dossier« om Trump. Senator Grassley pointerede, at FBI ikke efterforskede dette på egen hånd, men tog materiale fra britisk efterretning som beviser.

Dette er en utrolig historie, og på nuværende tidspunkt står det ikke klart, hvilken af siderne, der vinder. Men det forholder sig altså modsat i forhold til den måde, det fremstilles på: Det er nemlig de personer, der går efter Trump, som er dem, der bør efterforskes, og, hvis de findes skyldige, stilles for en domstol. Det er, hvad der virkelig foregår, og formålet er at gøre med Trump, ligesom det billede fra *Gullivers Rejser*, husker I nok, hvor Gulliver bliver holdt nede af så mange små reb, at han ikke kan røre sig. Og hele ideen bag kampagnen imod Trump er selvfølgelig, at han har så travlt med at forsvare sig, at han ikke kan gennemføre sin faktiske dagsorden.

Dette er den kamp, som USA's, og gennem implikationen, hele resten af verdens, eksistens beror på, i betragtning af USA's strategiske betydning.

Schlanger: Vores dossier, som kan læses i *Executive Intelligence Review*, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder...«¹, er nu blevet uddelt til hele Kongressen. Mueller demonstrerer faktisk præcis det, vi har sagt om ham, ved, at han mødes – angiveligt enten personligt eller via sin stab – med Christopher Steele, den tidligere MI6-agent, der udfærdigede dette dossier (om Trump, -red.) og som var Clappers og Comeys påskud til at komme sammen og skabe »Få ram på Trump-specialstyrken« under valget sidste år. Den kendsgerning, at Nunes og Grassley bringer dette frem, pointerer det, vi har hævdet, og som er, at man må gå til den britiske oprindelse af angrebene mod Trump. Det bringer os så tilbage til hele spørgsmålet om, hvad det er, de forsøger at stoppe Trump i at gøre? Er de virkelig bange for, at Putin vandt valget for Trump? At Putin skulle kontrollere de amerikanske vælgere? Det er jo en absurd historie!

Jeg vil gerne komme tilbage til det, du har understreget, som er deres frygt mht., at hele finanssystemet, der er frygtelig sårbart, er afhængigt af at opretholde det eksisterende status quo med bail-out og krige, og at, hvis Trump gør noget for at afbryde dette, er etableringen færdigt.

Zepp-LaRouche: Ja. Der kommer faktisk mange advarsler. Det er næsten komisk: En advarsel kommer fra den afgående tyske finansminister Wolfgang Schäuble, der har sagt, at der er en reel fare for en ny finanskriser, fordi centralbankerne pumper så mange penge ud. Hvis jeg kender nogen, der er lige så ansvarlig som måske Mario Draghi fra den Europæiske Centralbank (ECB) for at pumpe penge ud, så er det Schäuble: Schäuble har gennemtvunget den mest ondskabsfulde nedskæringspolitik i lande som Grækenland, Italien og Spanien, og han giver nu centralbankerne skylden, og han er nu ved at forlade finansministerkontoret – måske, fordi han ikke ønsker at være om bord på skibet, når Titanic synker. Så det ville være komisk, hvis det ikke lige ville få så frygtelige konsekvenser, hvis det sker uden en Glass/Steagall-reorganisering og Lyndon LaRouches Fire Love.

IMF har ligeledes advaret om, at regeringers, firmaers og enkeltpersoners gæld er på samme niveau som kort tid før krisen i 2007 begyndte. Så der er helt klart grund til, at vi som en presserende nødvendighed må indføre en Glass/Steagall-bankopdeling, etablere nye institutioner til finansiering af kredit og en nationalbank, for hovedsageligt – jeg gør det kort – at skabe noget i lighed med AIB, som Kina har skabt, og som nu har fået tilslutning fra over 80 nationer; at få tilsvarende kreditinstitutioner baseret på økonomi i Hamiltons tradition til finansiering af projekter i USA og Europa.

Denne reform haster enormt; men, hvis USA [genindfører Glass/Steagall-loven], og selv i nogle europæiske lande, som Italien, er der fremsat flere lovforslag om dette i parlamentets to kamre, så kunne Europa og USA

¹ <http://schillerinstitut.dk/si/?p=21780>

meget hurtigt samarbejde med Bælte & Vej Initiativet. Så det kan lade sig gøre; men det kræver en enorm politisk mobilisering at få det gjort.

Schlanger: Folk, der forsøger at stoppe denne forandring i at ske, har fremhævet og udsendt rapporter hele tiden om, at Kina skaber inflation, det skaber gæld og det vil ikke fungere. Alligevel er der nu en voksende erkendelse af, at det, Kina gør, faktisk er det eneste, der vil fungere, er der ikke?

Zepp-LaRouche: Åh, jo! Der er et utroligt skænderi. Jeg tror, at de væsentlige politikere, og endda mainstream-medierne, der har prøvet at få verden til at holde sig væk i fire år ved ikke at rapportere om Bælte & Vej Initiativet, nu erkender, at de ikke kan undertrykke det. Så i den seneste tid har vi nærmest set en strøm af artikler, der angriber Kina, Kinas »magtdrømme«, Kina tager over, behovet for at blokere for Kina – en utrolig spærreild. Men der kommer også, fra ganske overraskende steder, en begyndende erkendelse af, at dette er komplet stupidt, at man ikke kan standse det, det er en dynamik, som har udviklet en sådan magt, at det er ved at tage over. Der er f.eks., meget interessant, Caterpillars adm. direktør, der gav et meget interessant interview til *China Daily*, hvor han sagde, at Caterpillar er entusiastisk omkring Bælte & Vej Initiativet, fordi kinesiske kunder bruger Caterpillar-maskiner til vejbyggeri, til infrastruktur, til elektricitetsnet, til alt muligt i Asien, Afrika og Latinamerika, og at de absolut er med om bord og er entusiastiske. Dette synspunkt, at det bringer enorme fordele for firmaer i Vesten at samarbejde med Kina i alle disse projekter, er voksende.

Den tidligere britiske premierminister Gordon Brown sagde for nylig, at Bælte & Vej Initiativet er noget, der er utrolig stort; at Vesten endnu ikke har forstået betydningen af det, og det er absolut tilfældet.

Men jeg mener, det er endnu mere betydningsfuldt, at der finder en enorm masse konferencer sted, med en enorm masse lande, der taler om, hvorfor Bælte & Vej Initiativet er så fordelagtigt for dem. Jeg vil blot nævnte et par eksempler: Der var en konference i Polen mellem de Central- og Østeuropæiske Lande [CEE] og Kina, og den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling udgav i denne forbindelse en 60 sider lang rapport om betydningen af Bælte & Vej Initiativet for de vestlige balkanlande.

I de vestlige balkanlande fortsætter serberne, der også er meget glade for den Nye Silkevej, fordi Kina investerer i ikke alene jernbanen mellem Budapest og Beograd; de fortsætter denne linje hele vejen til de græske havne, og nu får de noget, som EU diskuterede allerede i 1994 på Transportministerkonferencen på Kreta, Grækenland, men de gjorde det aldrig. Serberne siger nu, at de næsten er færdige med »Korridor 10«, der netop forbinder Centraleuropa med Middelhavet, og dette vil selvfølgelig åbne for udviklingen i Balkan for første gang, siden Jugoslaviens opløsning, og som EU aldrig har gjort. Dette er meget spændende.

Så var der en stor konference i Grækenland, hvor den græske præsident roste samarbejdet mellem Kina og

Grækenland. Andre talere sagde – hvilket er interessant – at, med det økonomiske magtcenter, der skifter fra Atlanten til Stillehavet, så er Grækenland ikke længere i en marginal position i Europa, men er nu kommet i centrum for den nye dynamik; og at Grækenland rent historisk befinder sig i centrum af tre kontinenter og derfor kan blive et omdrejningspunkt for en sådan udvikling.

Alle disse ting er meget, meget spændende, og endda i Spanien, der i øjeblikket er rystet af denne krise i Catalonien, var der en stor konference i Galicien, hvor den kinesiske tænketank CASS og spanske institutioner samarbejdede. Der er planlagt lignende konferencer i år i Paris, Rom – listen er endeløs.

Der er en ny ånd, Silkevejsånden, der er ved at tage over. Dette er min absolutte faste iagttagelse og overbevisning.

Schlanger: Lad os se på et andet aspekt af dette, som er Mellemøsten, der nu gennemgår en enorm forandring, i betragtning af muligheden for at besejre terrorister i Irak og Syrien. Der knytter sig et par aspekter til dette. Et aspekt er betydningen af den russiske rolle, men dette kommer igen tilbage til hele spørgsmålet om angrebene på Trump, for da Trump kom ind, var han forpligtet over for at arbejde sammen med Putin. Russerne er klart en betydningsfuld faktor i Mellemøsten nu, og hvad mener du om det?

Zepp-LaRouche: Det er helt klart, at russerne har banet vejen for at etablere fred i Syrien. Der var et meget nyttigt samarbejde mellem USA og Rusland, men det er ikke uden problemer: Det Russiske Udenrigsministerium har netop advaret om, at USA stadig støtter terrorister i visse regioner i Syrien, og det gør etableringen af fred meget vanskelig. Den russiske talsmand, der sagde dette, sagde, at han ikke siger, og ikke tror, at præsident Trump står bag dette, men at det er slap management fra militærets side.

Dette må selvfølgelig rettes, men jeg ville sige, at Putins generelle, strategiske intervention i Mellemøsten forsøger at afdøre situationen: Der var den saudiske kong Salmans besøg i Moskva i flere dage, og de synes at være nået frem til aftaler. Og der var en meget vigtig kommentar fra en russisk analytiker, som sagde, at det var Ruslands mål at få Iran og Saudi-Arabien til at sidde ved samme bord, for, hvis denne konflikt ikke udglattes, bliver det meget vanskeligt at tackle alle de forskellige terroristoprørere i diverse situationer.

Så jeg mener, der foreligger et overordnet design fra Putins side, og man må holde øje med det, for saudierne rolle er meget problematisk. Der er faktisk nu et meget vigtigt lovforslag i den amerikanske Kongres, som netop er blevet sponsoreret af kongresmedlem Walter Jones og tre andre, og som grundlæggende set forbyder det fortsatte salg af amerikanske våben til Saudi-Arabien, fordi de anvendes i folkemordskrigen mod Yemen. Så dette er et vigtigt lovforslag [H.Con.Res.81], og man må håbe, det bliver vedtaget, og dette stopper.

Men jeg mener stadig, at de generelle bestræbelser fra Putins side, som koordinerer alt dette tæt med Xi Jinping, skaber den potentielle ramme for at få fred i Mellemøsten.

Og dette er selvfølgelig afgørende for at stoppe terrorisme og få en forlængelse af Silkevejen. I alle de sydvestasiatiske lande, fra Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen og videre ind i det nordlige Afrika, mener jeg, at dette er på dagsordenen og må lykkes, for dette er et af de sår, som Bush og Obama har efterladt med deres interventionskrige. Dette kan forhåbentlig føre til en situation, hvor det, der må opnås, er samarbejde mellem USA, Rusland og Kina. For, hvis disse tre lande arbejder sammen om sådanne problemer, kan det løses. Hvis de ikke arbejder sammen, er det kilden til potentiel krig, og endda Tredje Verdenskrig.

Schlanger: Endnu et bevis på den Silkevejsånd, du har talt om, er ånden hos det yemenitiske folk, som midt i dette brutale, folkemorderiske angreb fra saudierne åbenlyst støtter den Eurasiske Landbro. Yemens udenrigsminister sendte et brev til dig, hvor han takkede dig og Schiller Instituttet for det arbejde, du gør med at bringe dette til verdens kendskab. Hvad kan der derudover gøres? Der er betydningen af Jones-Khanna-Pocan-Massielovforslaget, men jeg mener, vi må sikre, at der over hele verden er et oprør imod dette forsatte folkemord i Yemen.

Zepp-LaRouche: Ja, det er et folkemord, der finder med hele verden som publikum. Ingen kan sige, at ingen kender til det. Ligesom med Det tredje Rige, så var og er det et spørgsmål om, hvor meget, folk vidste, dengang, og om rækkevidden af folkemordet? Men det kan man ikke sige nu, hvor informationen om, at dette folkemord finder sted, er velkendt, og den kendsgerning, at de vestlige regeringer ikke siger noget om det, og dette er noget, vi absolut må ændre. Der må komme fred i Yemen, og Yemen må genopbygges som en del af Silkevejen i den nærmeste fremtid.

Schlanger: Der har også været et initiativ fra Kinas side for at deltage i genopbygningen af Syrien, en diskussion finder sted med Afghanistan – så dette er en del af den samme proces, processen med forlængelsen af Silkevejen.

Zepp-LaRouche: Ja. Jeg vil gerne rejse et andet aspekt, som jeg mener, er meget spændende: Der er en rumfartsdimension i den Nye Silkevej, og dette blev nævnt af FN's Rumkommission, der især nævnte den kinesiske rolle i rumprogrammet med Kinas tilbud om at invitere alle udviklingslande til at deltage i deres rumprogramms viden og fremskridt.

Dette er ekstremt vigtigt, for dette betyder, at man op-løfter disse lande meget hurtigt ved at uddanne deres unge mennesker. Grunden til, at dette er så vigtigt, ja, rummet er en del af menneskets levested, eller burde være det. Vi må finde ud af mere om, hvad der foregår i rummet. Netop i dag passerede en asteroide forbi Jorden i kun 44.000 km's afstand! Det er meget tæt. Det er et alarmsignal, for i øjeblikket har vi ingen midler til at forsvare planeten mod sådanne begivenheder. Det kunne ske, og derfor, som Xi Jinping altid siger, at vi må bygge et fællesskab for menneskehedens fremtid og sætte menneskehedens fælles mål på dagsordenen, for at finde metoder til at forsvare planeten imod asteroider, kometer og lignende genstande som ét af disse fælles mål.

Der er en anden dimension, som netop er blevet smukt nævnt af en tidligere tysk astronaut, Thomas Reiter, der siger, at det internationale samarbejde om udvikling i rummet tilbyder et perspektiv om at overvinde de tusinder af år med krige og konflikter på planeten, fordi man indser, at vi er én menneskehed. Hele diskussionen om, hvorfor, vi må have et nyt paradigme, hvor vi ikke længere taler om geopolitisk konflikt, men om, at vi ser på menneskeracen ud fra standpunktet om en fælles fremtid; hvordan ønsker vi at se ud og eksistere i de næste hundrede år, om tusind år fra i dag? Jeg er ret sikker på, dette også bliver et hovedspørgsmål på den forestående Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres, som træder sammen førstkommande onsdag, 18. okt., og vil diskutere netop dette koncept.

Jeg mener, denne særlige nationale partikongres vil blive ekstremt vigtig, for alle tegn tyder på, at Kina vil komme med et nyt perspektiv for de næste fem år, og jeg tror, vi vil se konsolideringen af alle disse ting, som vi har talt om: fred for Mellemøsten, udvikling af Afrika, udvikling af Syd- og Østeuropa, udvikling af Latinamerika; forhåbentlig et samarbejde mellem USA, Rusland og Kina. Hvis alle disse forandringer lykkes, mener jeg, folk må udvikle forhåbningsfuldhed for, at verden ikke må være i denne form for elendighed og frygt for krig, frygt for terrorisme, men at vi faktisk kan begynde på et nyt kapitel i menneskehedens historie, hvor vi udvikler menneskelige relationer, hvor vi udvikler vores egen kreativitet som livets formål, såvel som, at vi også gør alt for, at vore medborgere udvikler en mere kreativ eksistens, end de for det meste nu gør.

Jeg er forhåbningsfuld for, at dette kan gøres, men vi har brug for masser af hjælp, vi behøver støtte, vi har brug for, at du er aktiv og videregiver denne anskuelse, for jeg mener, vi behøver en ny tankegang. Og muligheden foreligger! Det er det gode. Det er ikke blot et utopisk begreb ligesom – det var det på en vis måde i 40 år for min mand og hans bevægelse; men nu, fordi Kina, måske allerede den største, økonomiske magt, gør alle disse ting og bringer en masse lande med på vognen, kan vi virkelig få et nyt paradigme. Folk må begynde at tænke på denne måde, for kun, hvis man ser på de nuværende problemer ud fra standpunktet om en løsning for fremtiden, kan man finde en fremgangsmåde til at løse problemerne her og nu. Så kom med om bord!

Schlanger: Jeg vil gerne slutte med at reflektere over det, du netop sagde, at, i dag fejrer vi i USA Columbus Dag, som var en anden, dristig ekspedition ud i det ukendte, der ændrede historiens gang. De samme mennesker, der forsøger at stoppe det, vi forsøger at opnå, med USA, der tilslutter sig Silkevejen, forsøger selvfølgelig at ødelægge arven om Columbus Dag; så jeg mener, at den optimisme, du bringer med den Nye Silkevej, er den eneste måde, hvorpå vi kan adressere denne form for problemer.

Jeg vil gerne takke dig for at være med os i dag, og vi er tilbage i næste uge (torsdag 19. okt.) på Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, <http://newparadigm.schillerinstitute.com/> Mange tak.